

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Απρίλιος 2023
(μέχρι 8/4)
αρ. φύλλου 191

Γραφεία : Τζώρτζ 24, 1^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 82,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 , ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

Οδεύοντας προς τις εκλογές

Το έγκλημα των Τεμπών

Και ενώ το προεκλογικό πολιτικό σκηνικό είχε στηθεί με κύριο χαρακτηριστικό την πόλωση μεταξύ ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ με σκοπό στην πράξη να ακυρώσουν την συριζαϊκή απλή αναλογική, που λογικά θα ενίσχυε τα μικρότερα κόμματα, κι ενώ οι εκλογές φαινόταν βέβαιο για τις 9 Απριλίου, συνέβη το έγκλημα-εκατόμβη των Τεμπών και ανέτρεψε, τουλάχιστον προς το παρόν μόνο, τα σχέδια τους.

Για να μην προκαλέσουν την κοινωνική οργή, που ξέσπασε μετά το έγκλημα, άρχισαν οι της ΝΔ να παίζουν το θέατρο των τεθλιμμένων με χαρακτηριστικό το υπουργικό συμβούλιο που θύμιζε εικόνες θλίψης τύπου Βόρειας Κορέας. Περίσσεψαν οι κούφιες συγγνώμες Μητσοτάκη, η υποκρισία και τα ψέματα. «Ανθρώπινο λάθος», «φταίνει και οι προηγούμενοι», τώρα φταίει το «βαθύ κράτος», δηλ. τα ελάχιστα εναπομείναντα εργασιακά δικαιώματα, και ό,τι απέμεινε στο δημόσιο που θέλουν να ιδιωτικοποιήσουν (π.χ. νερό, πανεπιστήμια, κλ.π). «Επιχειρήματα» για το δήθεν πρωθυπουργικό ανεύθυνο για το έγκλημα, όπως αυτό των παρακολουθήσεων, για την προστασία του Μητσοτάκη από τη δίκαιη αγανάκτηση, που δεν θα την αποφύγει με τις αμετροέπειες του ίδιου και του αντιπροέδρου του για «ευκαιρίες», «θυσίες», «ατυχήματα». Μωραίνει...

Αντίστοιχη ήταν και η στάση του ΣΥΡΙΖΑ, που ισχυριζόταν αρχικά ότι επί των ημερών του στο σιδηρόδρομο «όλα έβαιναν καλώς». Τώρα ο Τσίπρας παραδέχεται το μερίδιο ευθύνης που του αναλογεί, χωρίς όμως να διευκρινίζει ποιο είναι αυτό. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, άλλωστε, πούλησε την Τραϊνοσέ έναντι 45 εκ. στην ιταλική κρατική εταιρεία σιδηροδρόμων με τη δικαιολογία του 3^{ου} μνημονίου της «κυβερνώσας αριστεράς». «Πάγωσε» την ακραία ρητορική του για λίγες μέρες και βρήκε την ευκαιρία να «παγώσει» και τη διαγραφή του Πολάκη με τις προσωπικές του πολιτικές «πλατφόρμες» αντίθετες με αυτές του Τσίπρα. Για λίγες μέρες...

(συνέχεια στη σελ. 2)

Η παγκόσμια αντιπαλότητα επιδεινούνται.

Άμεσοι κίνδυνοι για την Ελλάδα.

Όσο περνούν οι ημέρες εντείνεται απειλητικά ο νέος **παγκόσμιος διπολισμός**, σχηματικά «Ανατολής» και «Δύσης» (όμως η Βραζιλία στην Ανατολή-BRICS, ενώ οι Ιαπωνία, Αυστραλία στη Δύση!), που αποκρυσταλλώνεται **με τον πόλεμο στην Ουκρανία, που για την ώρα εξασφαλίζει κέρδη για ΗΠΑ και Ρωσία (γι' αυτό και συνεχίζεται),** ενώ ζημιώνεται η Ε.Ε. και η Κίνα, με καταστροφή της Ουκρανίας και απειλητικές εξελίξεις στους μικρότερους.

Όμως ο διπολισμός αυτός είναι γεμάτος αντιφάσεις εκρηκτικές και εσωτερικές αντιθέσεις απειλητικές.

Η «Δύση» τώρα, εκφράζει **την Παγκοσμιοποίηση, δηλαδή την διάλυση των Εθνών-Κρατών,** που μόνο εκεί μέσα μπορεί να ανθίσει η δημοκρατία, **και την χυλοποίηση των ανθρώπων,** ενώ έχει ως σημαία της αυτήν την **Δημοκρατία!**

Όμως οι λαοί της (τα έθνη-κράτη) αντιδρούν, με παράδειγμα τις ΗΠΑ, όπου απειλείται εμφύλιος, και την Ε.Ε., όπου υπεραμύνονται οι λαοί των εθνών-κρατών τους όχι με εκφραστές τους αριστερούς δημοκράτες, αλλά τους (θεωρούμενους) αντιδραστικούς και αντιδημοκράτες! Και όπλα της «Δύσης», τώρα, το (μέχρι πρότινος) «κλινικά νεκρό» ΝΑΤΟ και τα διάφορα Νταβός, όπου συντονίζεται και κατευθύνεται η απανθρωποίηση των ανθρώπων.

Το «Ντάβος», αναγκαστικά περιληπτικά.

Η Σύναξη του Ντάβος στην Ελβετία (...)
(συνέχεια στη σελ. 4)

Η τελική θέση μας για το τι ψηφίζουμε

Λαμβανομένου υπόψη ότι για λόγους οικονομικούς δεν μπορούμε να πάρουμε μέρος στις εκλογές της 21ης Μαΐου και ότι **ούτως ή άλλως πρέπει να ψηφίζουμε κάποιο κόμμα,** θα αναμένουμε την τελική ανακήρυξη των συνδυασμών που θα πάρουν μέρος στις εκλογές και τότε θα πάρουμε τις τελικές μας αποφάσεις.

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Οδεύοντας προς τις εκλογές

Και μετά

Αφού κηδεύτηκαν τα θύματα, σταμάτησαν και οι διαδηλώσεις, το πολιτικό σύστημα ανακουφισμένο(;) επανήλθε εντός και επί τα αυτά. Η πώλωση επέστρεψε δριμύτερη και ο Μητσοτάκης μετ' ου πολύ, μετά από τους κατά καιρούς «χρησμούς» του για πρόωρες εκλογές από το φθινόπωρο του 2022, προσδιόρισε τελικά τις εκλογές για τις 21 Μαΐου ευχόμενος μέχρι τότε να έχουμε ξεχάσει...

Χαρακτηριστικό είναι ότι και τα δύο κόμματα επιχειρούν να λεηλατήσουν το **ΠΑΣΟΚ**, μετά μάλιστα τη συνέντευξη Ανδρουλάκη ότι δε θα συνεργασθεί, εάν ο επομενος πρωθυπουργός είναι είτε ο Μητσοτάκης είτε ο Τσίπρας, εφόσον πάρει το ΠΑΣΟΚ διψήφιο ποσοστό ψήφων. Ο Ανδρουλάκης, επειδή υποστηρίζεται και από ένα τμήμα του γερμανικού παράγοντα, θεωρείται απ' αυτούς ότι με το ΠΑΣΟΚ ως μέρος μιας κυβέρνησης συνεργασίας μπορεί να κάνει «παραχωρήσεις» στα εθνικά θέματα και ιδιαίτερα προς την Τουρκία. Αυτό εκφράζει απερίφραστα ο Αλιβιζάτος με άρθρο του στην «Καθημερινή» της 2-4-23 με τίτλο «Τι Κυβέρνηση προσδοκούμε;» «...*μήπως προσφέρεται για να ληφθούν από την κυβέρνηση συνασπισμού που θα σχηματιστεί μετά τις 2 Ιουλίου κάποιες αποφάσεις που κανένα από τα δύο μεγάλα κόμματα δεν μπορεί, υπό τις σημερινές τουλάχιστον συνθήκες, να πάρει από μόνο του; Πέρα από τις μείζονες εσωτερικές εκκρεμότητες, όπως η εκ βάθρων αναδιοργάνωση των μυστικών υπηρεσιών, η ενίσχυση των ανεξάρτητων αρχών και η πολυαναμενόμενη δικαστική μεταρρύθμιση, μήπως είναι ιδανική περίοδος για έναν φιλόδοξο επανακαθορισμό των ελληνοτουρκικών σχέσεων, για μια «Συμφωνία του Αιγαίου», στον δρόμο που χάραξαν Ελευθέριος Βενιζέλος και Κεμάλ Ατατούρκ το 1930;»!!!*

Ισως το άρθρο να απευθύνεται και στους Αμερικανούς, για να ενδιαφερθούν. Πάντως δύσκολοι καιροί για τον Ανδρουλάκη, παρά τις συμπάθειες μέρους του επιχειρηματικού κόσμου που δεν θέλουν το Μητσοτάκη ασύδοτο να μοιράζει τα «πακέτα» στους «ημέτερους», που ακούει τους αποστρατευμένους(;) μέντορες του Βενιζέλο, Σημίτη. Ο ίδιος είναι ελλιποβαρής πολιτικά.

Το ερώτημα είναι γιατί ο Μητσοτάκης, εκτός από τις «συνήθειες» προεκλογικές υποσχέσεις «θα» για παροχές, επιλέγει τη σύγκριση με τον Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ και όχι κυρίως ό,τι θετικό έχει πράξει ως κυβέρνηση; Από την άλλη γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ, που ισχυρίζεται ότι θα είναι πρώτο κόμμα και

επομένως, λογικά, θα έπρεπε να αποφύγει την πώλωση, επιλέγει ολομέτωπη και μετωπική σύγκρουση με την ΝΔ και το Μητσοτάκη;

Η απάντηση είναι μάλλον προφανής. Επειδή η ΝΔ του Μητσοτάκη θέλει να βγάλει από το κάδρο τα μελανά σημεία της διακυβέρνησής της. Αυτά, εκτός από το άγος των Τεμπών, είναι συνοπτικά η διαφθορά, τα σκάνδαλα βουλευτών της, η ακρίβεια, η αισχροκέρδεια, οι υποκλοπές, το δημόσιο χρήμα σε ευνοούμενους της, η υποβάθμιση της Υγείας, της Παιδείας με τη λογική της προώθησης των τομέων αυτών σε ιδιωτικά συμφέροντα, η σκανδαλώδης εύνοια στους τραπεζίτες (σχέδιο Ηρακλής) να ξεφορτώσουν τα «κόκκινα» δάνεια σε «κοράκια» με κρατική εγγύηση, τα οποία με απόφαση του Αρείου Πάγου μπορούν να βγάλουν στο σφυρί τα σπίτια των οφειλετών κ.λπ. Αλλωστε ο Μητσοτάκης δεν είναι πλέον απολύτως βέβαιος ότι στις δεύτερες εκλογές η ΝΔ θα βγάλει αυτοδύναμη κυβέρνηση. Τώρα του έλαχε και η τραγωδία με τα τρένα και οι αποκαλύψεις για τα εγκλήματα που διέπραξαν όλες οι κυβερνήσεις μαζί και η δική του στο σιδηρόδρομο. Αυτό του χάλασε τα σχέδια για άμεση προκήρυξη εκλογών και άγχεται για την αυτοδυναμία.

Στην περίπτωση μη αυτοδυναμίας ο Μητσοτάκης φοβάται ότι θα καταστεί αποδιοπομπαίος τράγος, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Πάντως δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής ότι και οι Αμερικανοί και οι Γερμανοί έως τώρα προτιμούσαν την αυτοδύναμη επανεκλογή Μητσοτάκη, επειδή επιθυμούν διακαώς να τα «βρούμε» με την Τουρκία, με παραχώρησεις κυριαρχικών μας δικαιωμάτων. Ο Μητσοτάκης ήταν και είναι πάντα πρόθυμος. Το απέδειξε, όπως εκμηστηρεύτηκε ο απελθών Κύπριος Πρόεδρος Ν.Αναστασιάδης για τις πιέσεις που του άσκησε, για να σταματήσει τις γεωτρήσεις χάριν της ελληνοτουρκικής προσέγγισης και τάχθηκε υπέρ της κατασκευής αγωγού φυσικού αερίου προς την Τουρκία με παράκαμψη της Κύπρου! **Ομως το εγχείρημα αυτό δεν ήταν και δεν είναι εύκολο ακόμη και για τον ίδιο.** Η «αποστρατεία» Καραμανλή αποδυναμώνει τον Μητσοτάκη, ο Σαμαράς πνέει μένεα κατά των Γερμανών και των «πειρατών» της Τουρκίας. Η γραμμή Δένδια είναι σχεδόν αντίθετη με αυτήν του Μητσοτάκη. Η ΝΔ δεν είναι ΣΥΡΙΖΑ, που, ως γνωστόν, ανέλαβε ως σύνολο την υποχρέωση να υπογράψει τη συμφωνία των Πρεσπών. **Ομως η ξαφνική «φιλία» της Τουρκίας δείχνει ότι κάτι, δυστυχώς, προετοιμάζεται....**

Ο ΣΥΡΙΖΑ φαίνεται πως τελικά διακατέχεται από το σύνδρομο της ήττας, επειδή δεν έχουν καμία πολιτική λογική οι χοντράδες και οι αγριάδες των διαφόρων στελεχών του, «αριστερών» και «πασοκογενών», που φανερώνουν το άγχος τους να επανεκλεγούν οι ίδιοι. **Δεν υπάρχει κεντρική πολιτική γραμμή** και έτσι η πολιτική κακοφωνία επικρατεί, με αποτέλεσμα να πολώνει το κλίμα και όχι μόνο να μην εισπράττει την φθορά της ΝΔ, αλλά τώρα και να κινδυνεύει να αποδυναμωθεί με τις προσωπικές πολιτικές «πλατφόρμες» αλλά Πολάκη. Ο Τσίπρας δεν τόλμησε να συγκρουστεί. Ο Πολάκης «αποκαταστάθηκε» μετά βαΐων και κλάδων, οπότε ο πρόεδρος Τσίπρας απλώς ...θα προεδρεύει, για να μετατρέψει το «αριστερό» κόμμα σε κεντρώο. Πάντως, **η «γραμμή» Τσακαλώτου «δεν πρέπει να είμαστε και τόσο πατριώτες στο μεταναστευτικό και στα ελληνοτουρκικά»(!) εκφράζει όλο τον ΣΥΝ του 3%. Μεσα σ' όλα τα άλλα και η ρήση Τσίπρα για «δεύτερη φορά Αριστερά» και ο έλεγχος των κρίσιμων «αρμών της εξουσίας». Δηλαδή;**

Όλα αυτά φοβίζουν, μεταξύ άλλων, και τους ηλικιωμένους συντηρητικούς ψηφοφόρους του ανδρεϊκού ΠΑΣΟΚ, που θυμούνται μαζί με πολλούς άλλους τις προεκλογικές υποσχέσεις του για νταούλια, για κατάργηση των μνημονίων, το άνοιγμα των συνόρων στους λαθρομετανάστες, τη συμφωνία των Πρεσπών, την υπογραφή του 3ου μνημονίου με το Υπερταμείο και τις ιδιωτικοποιήσεις (Τραϊνοσέ, τα λιμάνια Πειραιά, Θεσσαλονίκης, τα 14 αεροδρόμια, το Ελληνικό, τον ΑΔΜΗΕ κ.λπ.), και όσα άλλα αρνητικά έπραξε ως κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ. Κυρίως όμως απομυθοποίησε το αριστερό του «λουστρο» λειτουργώντας ως αστικό κόμμα με αντιπατριωτικό χαρακτήρα. Ο Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ, που προωθήθηκε ως κυβέρνηση από τη διοίκηση Ομπάμα συμφωνούντων και των Γερμανών της Μερκελ, που δεν ήθελαν με τίποτα

τον Σαμαρά, ευελπιστεί ότι μπορεί να είναι ακόμη χρήσιμος στους Αμερικάνους για το μοίρασμα του Αιγαίου έχοντας τα εύσημα της συμφωνίας των Πρεσπών. **Χλωμό μάλλον φαίνεται.**

Η πιθανή ήττα του ΣΥΡΙΖΑ όμως φοβίζει ορισμένους συστημικούς. Ο καραμανλικός Μ. Κοττάκης σε άρθρο του στις 28-2-2023 γράφει: **«...Μετεκλογικώς όμως, μετά την ήττα της Αριστεράς, η οποία φαίνεται βέβαιη μετά την κρίση που ξέσπασε στο εσωτερικό της λίγο πριν από την προκήρυξη των εκλογών, ας μην εύχεται κανείς τη διάλυση του ΣΥΡΙΖΑ και την επιστροφή του στο 3%. Γιατί αυτό που θα τον αντικαταστήσει -άγνωστο ποιοι θα καλύψουν το κενό- θα είναι πιο ομοιογενές και πιο επικίνδυνο».** Λογικοί οι φόβοι τους, όμως πώς θα ... στεριώσει στο δικομματικό τους σύστημα, όταν το ένα κόμμα είναι μονίμως δεύτερο, ενώ το πρώτο έχει ως συγκολλητικό μέσο την κυβερνητική εξουσία; **Μήπως προοιωνίζεται αλλαγή πολιτικού σκηνικού;**

Οι άλλοι

Τα άλλα κοινοβουλευτικά κόμματα ελάχιστα συμβάλλουν στις πολιτικές εξελίξεις. Το ΚΚΕ, παρά τα βήματα ελληνοποίησης με τον Κουτσούμπα, δεν ξεφεύγει ουσιωδώς από τα στερεότυπά του. Και με το Βαρουφάκη, εκλεκτό του Σόρος, ετοιμάζεται να συνεργασθεί η, χωρίς το Λαφαζάνη, ΛΑΕ...

Τα δεξιότερα της ΝΔ μορφώματα, που εν πολλοίς είναι ετερόκλητα, μόνο αν ενωθούν, είναι πιθανό να της κόψουν ψήφους. Όσο για το ζήτημα με το κόμμα του Κασιδιάρη, που με αμφιλεγόμενο τρόπο επιχειρείται ο αποκλεισμός του, είναι μη προβλέψιμη η εξέλιξη, ιδίως αν τελικά όντως αποκλεισθεί...

Και οι ψηφοφόροι;

«Αν λαχταράς τον ήλιο, ανασηκώσου και με δαυλό άναψέ τονε δικό σου». (Βάρναλης)

Να οργιζόμαστε ή να γελάμε με τα καμώματά τους;

Γράφουμε συνεχώς και προτείνουμε να παραμένουμε ψύχραιμοι μπροστά στα όσα θα διαδραματίζονται ενόψει των εκλογών της 21ης Μαΐου έως(!) αρχών Ιουλίου. Κρίνονται όντως πολλά και όλοι αλληλοσπαράσσονται, συμφέροντα και σχέδια, εντόπια αλλά και, κυρίως, εξωχώρια για την περιοχή μας και έτσι πολλά τεχνάσματα, «συμπώσεις», ακόμη και, ενδεχομένως, πολλά «ατυχήματα»... Και αυτά, ίσως, είναι λογικά αναμενόμενα. Επειδή όμως τα παραπάνω σχετίζονται και με πολιτικά σενάρια, σοβαροφανή ή και αστεία έως γελοία, και επειδή, επίσης, βρισκόμαστε σήμερα σε καθεστώς Τηλεοπτικής Δημοκρατίας με πρωταγωνιστικό ρόλο των ποικίλων media, ιδιοκτητών, δημοσιογράφων και δημοσιογραφίσκων, φανερά ή σχετικά καλυμμένα, όργανα καθαρά

προπαγανδιστικά, θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε απίθανους αυτοπροσδιοριζόμενους «πρωταγωνιστές».

Παραδείγματα: Ευάγγελος Βενιζέλος, Ντόρα Μπακογιάννη, Αλιβιζάτος και λοιποί **πολλοί(!) οσφραινόμενοι πρωθυπουργίες(!)** σπεύδουν να δηλώσουν την υποταγή τους στους πάτρωνες και τους σχεδιασμούς τους προτείνοντας «διαπραγματεύσεις» με τους, ξαφνικά, γλυκύτατους Τούρκους για Αιγαίο κ.λπ. Και ταυτόχρονα δηλώνουν πως δεν ενδιαφέρονται για ... Πρωθυπουργία (κανένας δεν τους ζήτησε κάτι τέτοιο), αλλά θα εδέχοντο να υπηρετούσαν την πατρίδα(!) από το Υπουργείο Εξωτερικών κ.λπ. κ.λπ. **Ας περιοριστούμε, όσο μπορούμε, να γελάμε απλώς και να προετοιμαζόμαστε πώς να αποτρέψουμε τα προετοιμαζόμενα δεινά που μας ετοιμάζουν.**

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Η παγκόσμια αντιπαλότητα επιδεινείται.

ξεκίνησε το 1971 από τον τραπεζίτη (...) Κλάους Σβαμπ για να διδαχτούν 444 διευθυντικά στελέχη δυτικοευρωπαϊκών εταιρειών το Αμερικανικό management και εξελίχθηκε σταδιακά σε master of the world (κυρίαρχος του κόσμου)!! Εκεί συγκεντρώνονται οι πάσης φύσεως ελίτ (τώρα όμως οι «ανατολικοί» στη Σαγκάη της Κίνας ...) και αποφασίζουν «για το καλό της ανθρωπότητας»(!), δηλαδή την καταστροφή των ανθρώπων, που πρέπει να μην έχουν τίποτα! Ο κ. Σβαμπ δήλωνε: **«μέχρι το 2030 δεν θα κατέχουμε τίποτα και συνεπώς θα είμαστε ευτυχισμένοι»!!**

Τίποτα, ούτε ενέργεια, ούτε τρόφιμα, ούτε νερό, ούτε σπίτι, ούτε γη και, φυσικά, ούτε πατρίδα. Ολα θα κατέχονται από τις διευθυντικές ελίτ, κάτι που «**θα μας κάνει ευτυχισμένους**», κάτι που εφαρμόζεται ήδη στο «πειραματόζωο» Ελλάδα και εκτελείται και από τα τρία κόμματα με κυβερνησιμότητα (ΠΑΣΟΚ, Ν.Δ., ΣΥΡΙΖΑ) και τους υπογραφείς και υποστηρικτές των Μνημονίων... (Δες και τα άρθρα «**Νταβός: Το Forum που έγραψε ιστορία**» της Μυρτώς Γκούτση στα «**Παραπολιτικά**» 21/1/2023 και του Αλκιβιάδη Κεφαλά «**Νταβός, ελίτ και πλειστηριασμοί**» στη «**Δημοκρατία**» 13/2/2013). Από εκεί καθορίζονται οι τιμές των τροφίμων και ενέργειας, τα διάφορα ΕΝΦΙΑ και οι πλειστηριασμοί, από εκεί τα σύνορα και οι συνεκμεταλλεύσεις, από εκεί η εξέλιξη στο Κυπριακό κλπ, και από εκεί καθορίζονται οι εκτελεστές των αποφάσεων στη «Δύση», **ευτυχώς χωρίς επιτυχία πάντοτε**. Ας θυμηθούμε την τύχη του σχεδίου Ανάν και την τύχη της συμφωνίας συνεκμετάλλευσης του Αιγαίου Παπανδρέου-Οζάλ...

Ας επανέλθουμε όμως στο νέο διπολισμό «Δύσης» και «Ανατολής»:

Ανάλογα με αυτά της «Δύσης», ίσως αντίστροφα όμως, συμβαίνουν και στην «Ανατολή». Με καθεστώτα αυταρχικά (Ρωσία) έως και ολοκληρωτικά (Κίνα) προστατεύεται το Κράτος-Εθνος, που όμως θα έχει την υποστήριξη των πολιτών του, μόνο αν επιτρέπει ελευθερίες. Αν όχι, θα αρχίσει η αντίδραση, ήδη άρχισε και στη Ρωσία με την άρνηση να πολεμήσουν, και στην Κίνα με την παλλαϊκή άρνηση να εγκλεισθούν ξανά, για να αποφύγουν τον κορονοϊό. Η πρώτη ήττα του Σι Τζιπίνκ. Και σίγουρα θα υπάρξουν εξελίξεις, πέρα από τις οικονομικές στην παγκόσμια αγορά...

Πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία θα συνεχιστεί. Και, δυστυχώς, οι προκλήσεις προς τη Ρωσία από το ΝΑΤΟ, δηλαδή ΗΠΑ, με Φινλανδία, βόμβες

απεμπλουτισμένου ουρανίου, και αντιπροκλήσεις στη θάλασσα της Ταϊβάν, δεν προοιωνίζονται ειρηνικές διευθετήσεις. (Ας θυμηθούμε τις Αμερικανικές αντιδράσεις το 1962, όταν οι Ρώσοι έφερναν πυραύλους στην Κούβα, ενώ τώρα οι ΗΠΑ προκαλούν...). Το σημαντικότερο, μάλιστα, γεγονός των τελευταίων εξελίξεων στην αντιπαλότητα είναι η, για πρώτη φορά στην παγκόσμια ιστορία, επέμβαση της Κίνας σε ευρωπαϊκή διένεξη, τον ρωσοουκρανικό πόλεμο, ως διαμεσολαβητού ειρήνευσης. Εννοείται, φυσικά ότι η «απαγόρευση» από το ΝΑΤΟ στην Κίνα να παράσχει εξοπλιστική, έστω, βοήθεια στη Ρωσία θα αναφέρεται ως ...ανέκδοτο. Ετσι και το ένταλμα σύλληψης του Πούτιν από δικαστήριο που κανείς δεν αναγνωρίζει!

Η Κίνα λειτουργεί προσεκτικά και δύσκολα, πάντως, θα συνεργήσει σε παγκόσμια σύγκρουση, εκτός ίσως αν η Δύση (ΗΠΑ) εφαρμόσει τις εμμονικές προτροπές του Μπρεζίνσκι (γκουρού των «Δημοκρατικών» των ΗΠΑ) για ολοκληρωτικό πόλεμο κατά της Ρωσίας...

Και όλα αυτά, χωρίς να αναφερόμαστε στις ήδη πολύπλοκες οικονομικές σχέσεις και διαρκώς εντεινόμενα «συμφέροντα» και παγκόσμιες διαπλοκές παντός είδους, που δημιουργούν, ταυτόχρονα, εικόνα **χάους** στην ανθρωπότητα και **παντοία δεινά** σε όλους τους λαούς.

Επιπτώσεις επικίνδυνες για την Ελλάδα.

Είναι κοινός τόπος πλέον τα αρνητικά αποτελέσματα για την οικονομία της χώρας μας, τα εξοπλιστικά μας, για τις πάσης φύσεως σχέσεις μας με τη Ρωσία από τον πόλεμο στην Ουκρανία και την αναγκαστική(;) «συμμόρφωσή» μας στις απαιτήσεις των ΗΠΑ (και της Ε.Ε.) για την απομόνωση της Ρωσίας. Οι μεγαλύτεροι κίνδυνοι, όμως, και αμεσότερα, ακόμη και για την ακεραιότητα της Ελλάδας (και της Κύπρου), προέρχονται κυρίως από τον, μέχρι τώρα, καιροσκοπισμό της Τουρκίας ανάμεσα σε Ρωσία και ΗΠΑ (ΝΑΤΟ), «Δύση» και «Ανατολή».

Πάντοτε μιλούσαμε και γράφαμε για τον κίνδυνο υποταγής, λόγω του ...υπερκομματικού(!), δηλαδή δικομματικού, ενδοτισμού (και μάλιστα εκούσιου!), συστημικού, στις προσταγές των Πατρώνων της εξάρτησης. Τώρα όμως είναι άμεση εξέλιξη, μετά την επίσκεψη του Μπλίγκεν στην Αγκυρα και την Αθήνα, μετά το μεγάλο σεισμό στην Τουρκία και το δράμα (και έγκλημα) των Τεμπών εδώ.

Η Τουρκία θέλει να «επανέλθει» (δεν είχε φύγει ποτέ!) στη «Δύση» (χωρίς να αποχωρήσει από τη Ρωσία, μάλιστα!), αλλά, φυσικά, με ένα →

γερό μπαχτσίσσι, το Αιγαίο (Θράκη και Κύπρο...). Προηγήθησαν τα γλυκόλογα και οι ελληνοτουρκικές αγκαλιές, ακολούθησαν Ντόρα, Φίλης, Αλεβιζάτος (και ακολουθούν εκατοντάδες, καλαμαράδες και μη) και στο τσακ ο Καλίν του Ερντογάν έφτασε να μιλήσει ευθέως για συγκυριαρχία του Αιγαίου! Θερμές ευχαριστίες στον κ. Καλίν! «Πέτυχε» ό,τι και ο Ερντογάν στον Εβρο: **Ξεσήκωσε τους Έλληνες πολίτες!!**

Δεν σκέφτηκε ο κ. Καλίν να μας «προσφέρει» και μία συγκυριαρχία στη μισή Μικρά Ασία, το Δυτικό μισό!! Δεν έχουν, γενικώς, οι «Τούρκοι» (οι Τούρκοι αποτελούν, υπενθυμίζουμε, το 5-6% των πληθυσμών-λαών της «Τουρκίας») κανένα πρόβλημα να «συμφωνούν» τα πάντα και να απαντούν αργότερα ότι **«το ότι υπογράφουμε μία συμφωνία δεν σημαίνει ότι πρέπει και να την τηρούμε»!!**

Ας σοβαρευτούμε. Οι «Τούρκοι» δεν πρόκειται ποτέ να αναγνωρίσουν το διεθνές

δίκαιο και το δίκαιο της θάλασσας. Το υπάρχον εδώ πολιτικό σύστημα της διακυβέρνησιμότητας είναι πανέτοιμοι (στην Κύπρο αυτό, τώρα, ίσως **όχι!**) για ό,τι (νομίζουν ότι) τους εξασφαλίζει μία θεσούλα στην παγκόσμια κυριαρχία των ελίτ (ιδέ Νταβός, όχι βέβαια μέσα σε αυτούς με τις λευκές κονκάρδες, αλλά έστω στις πέμπτες στη σειρά, τις βιολετί) πιστοί στην άποψη ότι **«πολιτική είναι η τέχνη να εξαπατάς τους λαούς».**

Όταν όμως οι λαοί το κατανοήσουν (άρχισαν ήδη παντού, τώρα και στην Ελλάδα...) ακόμη και παπανδρεοειδείς, μητσοτακειαίδοι και οι περί αυτούς, ακόμη και οι ελιαμεπίτες, τσιπραιοειδείς και οι όμοιοί τους να γίνουν **Έλληνες πολίτες.** Ακόμη και αυτοί!..

Πλησιάζουν τώρα οι εκλογές. Ας κρίνουν οι Έλληνες και οι Ελληνίδες πολίτες τι θα πρέπει να επιδιώκουν (όχι, βέβαια, ρουσφέτια!) και μετά να ψηφίσουν ό,τι και όποιον δεν έχει την παραμικρή σχέση με τα διάφορα Νταβός και τα παραρτήματά τους. Θα είναι μια καλή αρχή.

Τι έχουν να δουν τα μάτια μας.

(«πόλεμος» για τα «μάτια» των ΛΟΑΤΚΙ)

Ο ΣΥΡΙΖΑ «πέτυχε» να τον στηρίζουν οι περισσότεροι των πολυάριθμων, ως φαίνεται, λεγόμενων του τρίτου φύλου, των ομοφυλοφίλων, κοινώς «γκέι (gay)» και ήταν λογικά αναμενόμενο, μια που τους προσέφερε το «σύμφωνο συμβίωσης» κ.λπ., παρά το ότι αυτό ψηφίστηκε με σχεδόν διακομματική ομοψυχία.

Πλησιάζουν όμως τώρα οι εθνικές εκλογές και ενεργοποιείται εντονότερα η προσπάθεια Μητσοτάκη να διεισδύσει στο χώρο των ΛΟΑΤΚΙ (Λεσβίες, Ομοφυλόφιλοι, Αμφισέξουαλ, Τρανς, Κούιρ και Ιντερσέξ), κάτι που είχε ξεκινήσει με την προώθηση των Πατέλη και Γιατρομανωλάκη, οι οποίοι διακήρυτταν την «ιδιουτυπία» τους, ας πούμε.

Όμως η ΛΟΑΤΚΙ οργάνωση «ανήκουν» στον ΣΥΡΙΖΑ και όταν έκανε την εμφάνισή του σε σύναξή τους ο «συνιδιότυπος»(!) κ. Πατέλης, τον απέκρουσαν με την κατηγορία(!) ότι φορούσε κουστούμι και γραβάτα!!! Αυτό, φυσικά, τον αιφνidiάσε και τον «πίκρανε», διότι (υπενθύμισε ότι) ο ίδιος επέτυχε να πείσει τον Κυριάκο Μητσοτάκη να νομοθετήσει υποχρεωτική(!) παρουσία των ΛΟΑΤΚΙ κατά 25% στα διοικητικά συμβούλια των εισηγμένων (στο χρηματιστήριο) εταιρειών!!

Μήπως θα σχηματιστούν ουρές για τοιοῦτο πιστοποιητικό;

(Οι θέσεις του ΑΣΚΕ για το κοινωνικού και ατομικού ενδιαφέροντος ζήτημα αυτό στα φύλλα της «Ε» του ΑΣΚΕ: 122 Μάιος 2008, 164 Ιανουάριος 2016, 175 Μάιος 2018 και ιδίως **στο φύλλο 172 Οκτωβρίου 2017**).

Ο Κυρ. Μητσοτάκης ο Λουδοβίκος 14^{ος}

Όταν μαθεύτηκε ότι στις ενδοκομματικές εκλογές της Ν.Δ. έβαλε υποψηφιότητα για πρόεδρος της ο Μητσοτάκης, όλοι έβαλαν τα γέλια, διερωτώμενοι μετά «Τι έπαθε το παιδί(!)». Το αποτέλεσμα, όμως, άσχετα από το πώς επετεύχθη, ήταν μια έκπληξη και δικαίως.

Ήταν επόμενο ότι θα εξεπλάγη και ο ίδιος, παρότι ήξερε τι συνέβη (...) κάτι όμως φαίνεται ότι του έμεινε... Θα φαντάστηκε πιθανόν πως ήταν θεία επίνευση και προσαρμόστηκε, δυστυχώς, σ' αυτήν την ιδέα. Έτσι εμφορούμενος από την «αρχή της ελέω Θεού βασιλείας» άρχισε να συμπεριφέρεται αμέσως ως Λουδοβίκος 14^{ος} της Γαλλίας («Το κράτος είμαι εγώ L'état c'est moi»).

Χρησιμοποιεί, ως εκ τούτου συνεχώς, για ό,τι πράττει καλώς, η κυβέρνηση της Ν.Δ. το πρώτο ενικό πρόσωπο των ρημάτων (Εγώ, εγώ, εγώ ...) προς γενική, δυσάρεστη έκπληξη όλων των μελών της κυβέρνησης και, φυσικά, των «βαρόνων» του κόμματος, ακόμη και των πιο «πιστών» φίλων του.

Ευτυχώς γι' αυτόν δεν σκέφτηκε να το σχολιάσει ο ΣΥΡΙΖΑ, ίσως λόγω της τυφλής αντιπολιτευτικής τακτικής του, να αρνείται οτιδήποτε κάνει ο Μητσοτάκης. Παράδειγμα το αμίμητο «εθνική υποχώρηση» (!) το 2^ο Τουρκολιβυκό Σύμφωνο (που οι πάντες το απορρίπτουν) για το οποίο δεν ευθύνεται ο καημένος ο Κυριάκος. Πάντως σε λίγο οι γελοιογράφοι και οι επιθεωρησιογράφοι θα κάνουν πάρτι, με το μεγαλείο του!

Ίσως πάντως τα τελευταία γεγονότα και οι τρέχουσες αρνητικές εξελίξεις τον συνεφέρουν, όμως οι οιωνοί για το μέλλον του δεν φαίνονται και τόσο αίσιοι...

Τι κάνει ο κ. Δένδιας εσχάτως;

Μέσα στο γενικότερο κλίμα των ημερών που ακολουθήσε το δυστύχημα-έγκλημα των Τεμπών παρατηρείται μια έντονη δραστηριότητα του υπουργού των Εξωτερικών κ. Δένδια για συνομιλίες με τον Τούρκο ομόλογό του Τσαβούσογλου. Η δραστηριότητα αυτή ξεκίνησε την επαύριον του φονικού σεισμού σε Τουρκία και Συρία. Και συνδυάζεται με την έντονη κινητικότητα του αμερικανικού παράγοντα στην περιοχή (επίσκεψη Μπλίνκεν κλπ).

Οπως γράφτηκε στον Τύπο, χωρίς να διαψευστεί («Τα Νέα» κλπ), υπήρξαν μυστικές διαβουλεύσεις μεταξύ των δύο υπουργείων επί 20 ημέρες οι οποίες κατέληξαν στην ανακοίνωση των δύο υπουργών στις Βρυξέλλες για συμφωνία «αλληλοϋποστήριξης στους διεθνείς οργανισμούς». Με βάση αυτή η Τουρκία θα ψηφίσει την Ελλάδα για μη μόνιμο μέλος στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ και η Ελλάδα θα υποστηρίξει την υποψηφιότητα της Τουρκίας για τη θέση του γενικού γραμματέα του Διεθνή Ναυτιλιακού Οργανισμού -ΙΜΟ. Επίσης, ο κ. Δένδιας δήλωσε ότι «δεν έχουμε τώρα παραβιάσεις» αναφερόμενος στην όντως δραματική μείωση των εναέριων παραβιάσεων και παραβάσεων από τους Τούρκους όλη την τελευταία μετασεισμική περίοδο. Αφού αναρωτηθούμε πρώτα αν είναι ισορροπημένη αυτή η αλληλοϋποστήριξη, αν δηλαδή έχει το ίδιο βάρος η γραμματεία του ΙΜΟ με την ιδιότητα του μη μόνιμου μέλους του του ΣΑ και μάλιστα υπό τη πρίσμα των εξελίξεων στην ανατολική μεσόγειο γύρω από τα κοιτάσματα υδρογονανθράκων, να αναρωτηθούμε και πόσο λογικό είναι να έχει τη γραμματεία του εν λόγω οργανισμού μια χώρα που δεν έχει υπογράψει και αναγνωρίσει τη σύμβαση για το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας.

Ακόμα αφήνεται ως διαρροή από την κυβέρνηση ότι συμφωνήθηκε μορατόριουμ θερινό για αποχή από ασκήσεις και εκπαιδευτικές δραστηριότητες στο θαλάσσιο και εναέριο χώρο του Αιγαίου. Ομως καμμία επιτροπή για ΜΟΕ δεν έχει συνεδριάσει, ενώ υπάρχει το ιστορικό της Μνημόνιο

Παπούλια – Γιλμάζ με τα γνωστά... αποτελέσματα. Και γιατί να πάμε σε νέα συμφωνία από τη στιγμή που το προαναφερθέν μνημόνιο είναι σε ισχύ, αντί να ισχύσει αυτό; Μήπως περιλαμβάνει κάτι επιπλέον αυτή η συμφωνία που διέρρευσε; Μας θυμίζει η σημερινή συμφωνία, αν υπάρχει, την περίφημη μαρτυρία του πρώην πρέσβεως Αϋφαντή για τη συμφωνία μεταξύ Κατρούγκαλου και Τσαβούσογλου, όπου φάνηκε η αγωνία του τότε υπουργού Εξωτερικών για αποφυγή εντάσεων προεκλογικά απλά, για να διευκολυνθεί ο ΣΥΡΙΖΑ...

Την ίδια στιγμή, ο Κύπριος κυβερνητικός εκπρόσωπος δήλωσε ότι «η υποστήριξη της Αθήνας στην υποψηφιότητα της Τουρκίας δεν μας δεσμεύει και προφανώς δεν μπορούμε να την υποστηρίξουμε». Πού πήγε η σύμπλευση μεταξύ Κύπρου και Ελλάδας, που ανακοινώθηκε κατά την επίσκεψη του κ. Χριστοδουλίδη στην Αθήνα; Και τι νόημα έχει υπό αυτό το πρίσμα το ανακοινωθέν ανώτατο συμβούλιο συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών; Υπάρχει κοινή στρατηγική ή όχι; Αν ήταν σε συνεννόηση Ελλάδα και Κύπρος πριν από τη συμφωνία Τουρκίας – Ελλάδας, τότε εγείρονται ακόμα μεγαλύτερα ερωτηματικά.

Στη μεγαλύτερη εικόνα, ο Ερντογάν είναι πιθανό πλέον να χάσει και οι Αμερικανοί ετοιμάζονται για τους νέους συνομιλητές τους στην Τουρκία. Ετοιμάζονται να τους «προικίσουν», για να τους σταθεροποιήσουν. Αυτό συνάγεται και από όλη τη φρασεολογία του υπουργείου εξωτερικών των ΗΠΑ, την κινητικότητα των παραγόντων του, παρά τις σφοδρές αντιδράσεις μέρους του Κογκρέσου (Μενέντεζ κλ.π.). Αν ο Ερντογάν δεν χάσει, θα προσπαθήσουν έτσι να τον διατηρήσουν σε απόσταση «συνεννόησης». Στο πλαίσιο μόνο αυτό έχει νόημα η διαμόρφωση «θετικού» κλίματος στις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Αν αυτό επιβεβαιωθεί, μαύρες μέρες μας περιμένουν... Κυρίως διότι είναι ένα θέμα που από ό,τι φαίνεται υπάρχει συναίνεση και από τα τρία μεγαλύτερα κόμματα.

Θα επανέλθουμε.

Το χτύπημα στο Γιάννη Βαρουφάκη...

Είναι προφανώς καταδικαστέα η επίθεση στο Γιάννη Βαρουφάκη από «γνωστούς – αγνώστους».

Και ευχόμαστε ταχεία ανάρρωση. Παρόλα αυτά, προκαλεί εύλογα ερωτηματικά το χρονικό σημείο της επίθεσης σε ένα χώρο που είναι γνωστό ότι ο κ. Γ.Β. επισκέπτεται σε εβδομαδιαία βάση τα τελευταία χρόνια, κατά δική του δήλωση. Επίσης, οι κραυγές των δραστών την ώρα της επίθεσης ότι «πρέπει να πληρώσεις για τα μνημόνια που

ψήφισες», ενώ είναι γνωστό ότι κ. ΓΒ δεν υπέγραψε κανένα μνημόνιο, προκαλούν ερωτηματικά. Ο δε κ. ΓΒ, εμφανιζόμενος με πρησμένο μάτι σε τηλεοπτικές συζητήσεις, προφανώς επιχείρησε να προκαλέσει τη συμπάθεια μέρους του κοινού. Οι δημοσκοπήσεις των αμέσως επόμενων ημερών έδειξαν άνοδο των ποσοστών του ΜΕΡΑ25 ως αποτέλεσμα της αποστροφής των πολιτών προς τα κυρίαρχα τρία κόμματα εξουσίας και ίσως ως έκφραση συμπάθειας, λόγω της επίθεσης...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 14/2/2023 ΓΙΑ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΤΕΜΠΩΝ

Ολόκληρη η χώρα διακατέχεται ακόμη από τον αποτροπιασμό και την οργή για το αδιανόητο έγκλημα των Τεμπών και των αντιδράσεων και κινητοποιήσεων εναντίον των αιτιών και υπέρ της ανάκτησης κάποιας ελπίδας στοιχειώδους ασφάλειας.

Η φρίκη είναι ανάλογη της αντίστοιχης για το έγκλημα στο Μάτι και της θαλάσσιας εκατόμβης του Σαμίνα. Όμως η ευαισθησία και οι αντιδράσεις στο μέγα τωρινό κακό είναι μεγαλύτερες, αν και όχι ίσως από όλους ειλικρινείς, γιατί, κυρίως, αγγίζει όλους η αγωνία της ασφάλειας των μετακινήσεων με συγκοινωνιακά μέσα...

Η αγωνία και οι αντιδράσεις των πολιτών είναι δικαιολογημένες και αναγκαίες. Αυτό, όμως, δεν ισχύει το ίδιο με την εξαλλοσύνη και τους αλαλαγμούς των ΜΜΕ, ούτε προφανώς και με τις κοκορομαχίες της πολιτικής τάξης(!) για τις αιτίες και τους αίτιους. **Όλοι τους έγιναν «ερευνητές», εισαγγελείς και δικαστές και βομβαρδίζουν ανελέητα, «αρμόδιοι» και αναρμόδιοι, τους δυστυχείς θεατές και ακροατές, για να μην προλάβουν να σκεφτούν και να κρίνουν ψύχραιμα. Εκλογές γαρ ενόψει...**

Ευτυχώς επεμβαίνει η Δικαιοσύνη, ελπίζουμε ακριβοδίκαια. Γνωρίζει, πιστεύουμε, το γενικότερο πόλεμο από διάφορα συμφέροντα κατά της ευρύτερης χρήσης των τρένων. Γνωρίζουν ότι το φρικώδες γεγονός δεν θα συνέβαινε, αν ο αυτουργός απλώς ξεχώριζε το «κουμπί» ανόδου αντί καθόδου και «πατούσε» το κατάλληλο. Και τότε κανείς δεν θα αγωνιούσε, ούτε θα διαδήλωνε, παρά τις δραματικές εκκλήσεις των σιδηροδρομικών προς άπαντες για τους κινδύνους. Γιατί δεν κραύγαζαν τότε και τα μήντια και οι κάθε είδους «ειδικοί»; Πού ήταν τότε η δικαιοσύνη; Πού

Οι περίεργες αποζημιώσεις της Hellenic Train;

Λέγεται ότι η HellenicTrain, ιταλική εταιρεία που ανέλαβε το μεταφορικό έργο μετά την επανακρατικοποίηση (διότι περί αυτού πρόκειται και όχι περί ιδιωτικοποίησης, εφόσον η ιταλική εταιρεία είναι κρατικών συμφερόντων) δε φέρει καμμία ευθύνη για το δυστύχημα-έγκλημα των Τεμπών, διότι το δίκτυο δεν είναι δική της ευθύνη. Παρόλα αυτά ανακοίνωσε ότι χορηγεί αποζημιώσεις στους συγγενείς των θυμάτων. Αν δεν έχει η ίδια καμμία ευθύνη, γιατί σπεύδει να αποζημιώσει; Αν η ίδια δεν ευθύνεται για ένα δυστύχημα που της κοστίζει ακριβά, εφόσον ο σιδηρόδρομος απαξιώθηκε στη συνείδηση του κόσμου ως μεταφορικό μέσο με το δυστύχημα, εκείνη λογικά δε θα έπρεπε να αξιώνει αποζημιώσεις από το ελληνικό δημόσιο αντί να τις χορηγεί; **Μήπως υπάρχει κάτι στις συμβάσεις και υποχρεώσεις της εταιρείας που δε γνωρίζουμε;**

ήταν οι «ολοφυρόμενοι», σήμερα πολιτικοί;

Θα ερευνήσουν, τώρα, οι Δικαστικοί για τους υπαίτιους κλιμακωτά προς τα πάνω τουλάχιστον για να αξιολογήσουν όλη τη σειρά των υπεύθυνων, όμως οι ηθικοί αυτουργοί θα τη πληρώσουν ή θα καλυφθούν πίσω από τις «πολιτικές ευθύνες»;

Οι παθογένειες του εξαρτημένου από ξένους πολιτικού συστήματος, που θεωρεί τον συνδικαλισμό ως προέκταση των κομμάτων με το συνακόλουθο έλεγχο των συνδικαλιστικών ηγεσιών, έχουν οδηγήσει στην πλήρη κοινωνική τους απαξίωση και στην υπονόμευση των εύλογων αιτημάτων των εργαζομένων, που ευνοεί, φυσικά, τους μεγαλοεπιχειρηματίες και τους ξένους «επενδυτές». Ίσως η απαξίωση αυτή συνέβαλε στο να κωφεύουν οι κάθε λογής «αρμόδιοι» στις καταγγελίες των σιδηροδρομικών. Πάντως χαρακτηριστικό της παθογένειας αυτής είναι η θέση της ΑΔΕΔΥ, που ο πρόεδρος της είναι της Νέας Δημοκρατίας για «Προκήρυξη «απεργίας-αποχής» για όλους τους εμπλεκόμενους υπαλλήλους και προϊσταμένους, από όλες τις διαδικασίες και όλα τα στάδια αξιολόγησης, όπως αυτά προβλέπονται από τον ν.4940/2022, με έναρξη την αξιολογική περίοδο του έτους 2023». Δηλ. **όχι αξιολόγηση γενικώς;**

Αυτές οι αντιλήψεις οδήγησαν στη συμφορά των Τεμπών και αποτελούν τη γενικότερη παθολογία της ελληνικής κοινωνίας συγκροτημένης σε Πολιτεία που διαχρονικά χαρακτηρίζεται από την εξάρτησή της από ξένους πάτρωνες.

Ελπίζουμε ότι στις επικείμενες εκλογές παγιομένες αντιλήψεις και στερεότυπα θα έχουν αναθεωρηθεί.

Ο Ερντογάν αλλάζει το όνομα της Τουρκίας!

Το επίσημο διεθνές όνομα της σημερινής Τουρκίας, από τον Κεμάλ Ατατούρκ και μετά μέχρι τώρα, είναι Turkey και ξαφνικά ο Ερντογάν ανακοίνωσε ότι θα το αλλάξει σε Turkiye. Και ο λόγος της επικείμενης (;) αλλαγής είναι ότι με την λέξη Turkey οι Ευρωπαίοι ονομάζουν τις ...γαλοπούλες(!), ίσως γιατί, όταν οι Οθωμανοί πολεμούσαν τους Ευρωπαίους, κραύγαζαν όπως στριγγλίζουν οι γαλοπούλες!

Για να μην υπάρχουν τέτοιες παρεξηγήσεις και πιθανοί συνειρμοί(...), θα συμβουλευάμε η νέα ονομασία να είναι, γεωγραφικά, **Μικρά Ασία**. Και τούτο θα ήταν και πιο σωστό, μια που το Τουρκία (και Τούρκοι) είναι εθνικό όνομα μιας μικρής μειονότητας (5-6%, όπως αποδεικνύουν Τουρκικά Πανεπιστήμια), αυτής των εθνικά Τούρκων!!

Μη, παρακαλώ σας μη, λησμονάτε τη «γλώσσα μας»

Ας συνεχίσουμε, όπως είχαμε υποσχεθεί στο προηγούμενο φύλλο της «Ε»(νημέρωσή μας) λίγο ακόμα να γράφουμε για τη **σωστή** χρήση της γλώσσας μας, αν θέλουμε (όσοι, τουλάχιστον, θέλουμε...) να εξακολουθήσει να υπάρχει η Ελλάδα, ο Ελληνισμός.

Το ανθρώπινο είδος επέτυχε να επιβιώσει σε αντίξοες συνθήκες με τη συνεργασία, που στηρίχθηκε **στην επικοινωνία**, δηλαδή στη γλώσσα, ήχους αρχικά και πολύ αργότερα σε εικονικούς τύπους, προφορικά και γραπτά, που συμβατικά (με εκούσιες συμβάσεις, συμφωνίες) λειτουργούσαν **από όλους**. Διαφορετικά, επικοινωνία δεν μπορούσε να υπάρξει.

Δεν θα θίξουμε εδώ την ανάγκη για πιστή τήρηση των κανόνων της προφορικής και γραπτής γλωσσικής επικοινωνίας ούτε θα επικρίνουμε τους ακούσιους (αδιάφορους ή αγνοούντες...) και, κυρίως, τους εκούσιους (ιδιοτελείς διαφόρων ειδών, αιτιών και σκοπών...) γλωσσοκαταστροφείς. **Θα αναφερθούμε μόνο σ'αυτούς (και στο φαινόμενο γενικότερα) που θεωρούν πως έχουν το δικαίωμα να ομιλούν όπως θέλουν, αδιαφορώντας για το αν οι ακροατές τους καταλαβαίνουν τι τους λένε!**

Ο λόγος απευθύνεται πάντα προς τους άλλους και δεν είναι «ο άλλος» υποχρεωμένος να προσπαθεί να αποκρυπτογραφεί συνονθυλεύματα

ήχων, είτε όταν εκπέμπονται άναρθρα είτε σε συχνότητα πολυβόλου. Δεν είναι πρόβλημα σεβασμού και ευπρέπειας, είναι ζήτημα κοινωνικής αναγκαιότητας.

Και, αν η συνομιλία γίνεται δια ζώσης, ο ακούων μπορεί να διακόψει τον ομιλούντα, με ευγένεια (!) με το «επανάλαβε το, παρακαλώ, να καταλάβω τι είπες»! **Αν όμως ο λόγος είναι δημόσιος προς άτυχους(!) ακροατές ραδιοφώνου, τηλεόρασης, «μπαλκονιού», θεατρικής σκηνής κ.λπ., τι μπορεί να γίνει;**

Όλοι πρέπει να μαθαίνουν να ορθοφωνούν, στο σπίτι, στο σχολείο, στα δημόσια ιδρύματα, ακόμα στα δημόσια βήματα κ.λπ., αλλά αυτό εφαρμόζεται μόνο όταν μαθαίνουμε **ξένη γλώσσα(!)**. Για την **Ελληνική** οι πάντες αδιαφορούν και μάλιστα οι εκπαιδευτικοί φορείς της Ελληνικής Παιδείας. Μήπως να άρχιζε από το νηπιαγωγείο η κ. Κεραμέως (η εκλεκτή των παγκοσμιοποιητών του Νταβός και άξια διάδοχος των προκατόχων της Γιαννάκου, Διαμαντοπούλου, Φίλη, Γαβρόγλου!!) η μέριμνα για την Ελληνική γλώσσα αντί της Αγγλικής; **Και μήπως όλοι μας να αρχίσουμε την επίθεση στις εστίες κακοποίησης της γλώσσας μας με τα ευθύβολα βέλη τους στο διαδίκτυο κατά των αυτουργών του εγκλήματος; Ελεος, πια!**

Και οι νοσοκομειακές λοιμώξεις;

Ο Υπουργός Υγείας (όχι χειρότερος των προηγούμενων...) μας ανακοίνωσε περιχαρής ότι εξασφάλισαμε από το ΕΣΠΑ ποσό 250 εκατ. Ευρώ για την εξασφάλιση ενεργειακής αυτάρκειας (8) οκτώ μεγάλων νοσηλευτικών ιδρυμάτων. Υποσχέθηκε μάλιστα την επέκτασή της, σταδιακά φανταζόμαστε, παντού σε όλη τη χώρα. Καλώς, θα λέγαμε, όμως το ζητούμενο είναι κυρίως άλλο, δηλαδή η εξασφάλιση της υγείας των άτυχων στη χώρα μας που θα έχουν την ανάγκη νοσηλείας σε όλα, δημόσια και ιδιωτικά, αυτά τα ιδρύματα, όπου βασιλεύουν **κυριαρχικά** οι πάσης φύσεως λοιμώξεις, με αποτέλεσμα το παγκόσμιο, με

μεγάλη διαφορά από τον δεύτερο, ρεκόρ θανάτων από «επιπλοκές»...

Υπενθυμίζουμε ότι ο Υπουργός, σχεδόν μόλις ανέλαβε τα καθήκοντά του, αναγνώρισε το μέγα πρόβλημα, κυριολεκτικά ζωής και θανάτου(!), και υποσχέθηκε ότι, όταν τελειώσει η πανδημία, αυτό θα ήταν το πρώτο μέλημα του Υπουργείου Υγείας.

Μήπως, λοιπόν, να προηγηθεί η προστασία της ζωής και να μην προκαλεί τρόμο η πιθανότητα εισόδου σε νοσοκομείο και να ακολουθήσει ύστερα η εξασφάλιση ενεργειακής επάρκειας;

«Εφυγε» και η Λορέτα μας.

Όσοι γνώριζαν τη Λορέτα Μπαντή-Βλαχογιάννη μπορούν να κατανοήσουν το μέγεθος της απώλειας και του κενού που άφησε πίσω της στα παιδιά και τα εγγόνια της, στους οικείους και φίλους της στην περιοχή της Καρδίτσας και σε όλους εμάς του ΑΣΚΕ. Υψηλού ήθους και κύρους στους αγώνες για μια καλύτερη κοινωνία, υπέκυψε στις επιπλοκές του covid 19 του θανατηφόρου κορονοϊού και γέμισε όλους με απέραντη θλίψη πηγαίνοντας να συναντήσει τον σύζυγό της Βασίλη Βλαχογιάννη και τους συναγωνιστές μας στην Καρδίτσα, στον **Ηλία Κεφαλά** και τον Βαγγέλη Τσαρούχα. Και να μας παρακολουθεί από ψηλά μαζί με όσους έφυγαν, μέλη και στελέχη του ΑΣΚΕ, τον Γιώργο Αλειφθήρα, Βασίλη Νικολόπουλο, Μελέτη Μιστέλογλου, τον **μεγάλο Νίκο Καργόπουλο**, Θανάση Τράντα, Γεωργία

Κουσιάδη-Τσεπέρκα και πρόσφατα τον θερμό, έμπρακτα, φίλο Σιδερή Σπανό. **Πάντα θα σας θυμόμαστε.**

Ανακοίνωση: Για το Μανώλη Μηλιαράκη

Με βαθύτατη θλίψη και οδύνη εκφράζουμε τα θερμότερα συλλυπητήρια στους οικείους, συναδέλφους και φίλους για τον αδόκητο θάνατο του αγαπημένου μας **Μανώλη Μηλιαράκη**, συνεπούς πιστού της Ορθοδοξίας, ακάματου εργάτη του Κοινωνικού Χριστιανισμού της Αγάπης, της Αλληλεγγύης, της Δημοκρατίας και επί δεκαετίες προέδρου της «Χριστιανικής Δημοκρατίας».

Όλοι μαζί με δάκρυα στα μάτια θα τον συνοδεύσουμε στην τελευταία του «πεζοπορία», στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών, το Σάββατο στις 10:00 το πρωί για να του ψάλλουμε το αντίο ad deum.

Θα είναι ισόβια για όλους το αζεπέραστο παράδειγμα.